விடுதலை

சென்னை 28—2—1949 திங்கட்கிழமை

வரவு செலவுத் திட்டம்

மாமன்ன சர்க்கரின் புத் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை நிதி மந்திரி கனம் சேமன் ரோட்டியவர்கள் சட்டசபை முன்பு சமர்ப்பித்துள்ளார்.

அதன்படி உத்தேச வருமானம் 5,175 லட்சம். செலவு 5,566 லட்சம். பற்றாக்குறை 391 லட்சம். அதாவது வருமானத்தைவிட செலவுத் திட்டம் அதிகமிருக்கிறது. இப்பற்றாக்குறையை சமாளிப்பதற்காக காங்கிரஸ் சர்க்கார் புதுவரிகளை விதிப்பதாகத் திட்டமிடுகிறார்கள். அவை மூலம் 4 கோடி ரூபாய் வருமானம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பற்றாக்குறையை இந்த 4 கோடியிலிருந்து கழித்தால் மீதி 9 லட்சரூபாய் மிச்சமேற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

சமுதாயத்தின் சேவைவள் பேருதவி பெறுவது, ஆட்சியாளரின் செலவினங்களும் பெருகித்தான் தீரும். அச்செலவினங்களைச் சமாளிப்பதற்கான ஆட்சியாளர் புதுவரிகளை போட்டு அச்சிடுவதுதான். அச்சிட்டால் பணவீக்கம் அதிகமாகி அச்சோட்டுக்களின் மதிப்புக் குறைந்து, பொருள்களின் விலை உயர்ந்துவிடும். ஆயினும் குடிமக்கள் விடமிருந்து தான் வரிகள் மூலமாக இப் பணத்தைப் பெற வேண்டும். இதில் ஒன்றும் தவறோ அக்கிரமமோ இல்லை.

ஆனால் இவர்கள் பதவிக்கு வருவதற்கு முன்பு "மஞ்சள் பெட்டியில் வெட்டுப் போட்டால் வரிகளை செல்லாமல் ஒழித்துவிடுவோம்; நில வரியே இல்லாமல் செய்துவிடுவோம்" என்றெல்லாம் பிரசாரம் செய்து ஏமாற்றினார்களே என்பதை இச் சமயம் எடுத்துக்காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை.

ஒரு சர்க்கார் பட்ஜெட் தயாரிப்பதென்றால் சுலபமான விஷயமல்ல. கடுமையான உழைப்பு வேண்டியிருக்கிறது. செலவினங்களை வழி செய்ய வேண்டும்.

செலவினங்களில் எவை எவை களைக் குறைக்கலாம்; எவை களைப் பெருக்கலாம் என்பதை முன் யோசனையுடன் முடிவு கட்டிக்கொள்ள வேண்டும்; பொருள் உற்பத்திக்கான செலவுகளைக் குறைக்கவே கூடாது. அதேபோல் அவைகள் குறையும்படியான வரிகளை விதிக்கவும் கூடாது. சமூகவளர்ச்சிக்கான கல்வி, வைத்தியம், சுகாதாரம் போன்ற செலவுகளில் சிக்கனம் காட்டக் கூடாது; வரி விதிப்பதிலும் புதுப் புது இனங்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். ஓர் இனங்களின் வரிகளை மட்டும் உயர்த்திக் கொண்டு போகக் கூடாது.

சென்னை மாகாண ஆட்சியாளர் குடி இயற்றிய தீர்மானங்களை விட்டு என்று உண்மைதான். தேர்தலுக்கு நின்றபோது உறுதி கூறியதோடு, "மஞ்சள் பெட்டியில் வோட்டுப் போட்டால் மாதம் மும்மாரி பெய்யும்" என்ற ஏகாதிபதியை பெட்டியெனிர்மாயிலிட்டனர்! இதனால் சர்க்கரவுக்கு அதிகச் செலவு ஏற்படாமல் விட்டதான நிலவரி போன்ற இனங்களிலிருந்து வருமானமும் குறைந்திருக்கிறது.

இதுடன் மதுவிலக்குச் சட்டத்தினாலும் வருமானம் பாதிப்பட்டிருக்கிறது.

வடநாட்டு செலவுத் திட்டங்களில் லெவிச்சுமை ஆராயவோம்.

முதலில் உணவு. அதில் உணவு உற்பத்தி முன்பிருந்தே புதுமை ரீப்பாளனத்திட்டங்களாக 70 லட்சம் ரூபாயும், ஏரிகள், குட்டை, வாய்க்கால் பழுதுபார்ப்பதாக ஒரு கோடி ரூபாயும், சீர்ப்பாசனத்தை மேலும் மேற்படுத்தக் 'பிராஜெக்ட்' வகையில் 130 லட்சரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

உணவுப் பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யாகிட்டால், மத்திய சர்க்காருடைய விரிவிருக்கும். இன்றைய நிலையில், எவ்வளவு போராத்தான உணவுப் பஞ்சம் ஏற்படாம் என்பதை ஆரியவர் நன்றாக உணர்திருக்கிறார். இதற்கு இவ்வளவு சொற்பமான தொகையை ஒதுக்கியிருக்கவாமட்டார்கள். வேறு எதாக்கு செலவினத்தைக் குறைப்பாவது, ஏற்கப் புதிய வரிகளை விதிப்பாவது, இந்தத் தொகையை 10 கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். தரிசு நிலங்களுள்ள பகுதியிலெல்லாம் பாதாளக் கிணறுகளை இறங்கி நிரந்தரமான நீர் ஊற்றுகளை (artesian wells) அமைக்கவேற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்போது நடைபெற்றவரும் அதிகமான உணவு உற்பத்தி முயற்சி வரவேற்கத்தக்கதுதான்! இதைமட்டும் கவனித்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு மந்திரி இருந்தால் மொழியப்பயனாகாது.

அடுத்தபடியாக உடை. இதுவரை நல்ல திட்டம் காணப்படவில்லை. மில் துணி விலையாகட்டும், கைத்தறிக்கு வேண்டிய நூல் விலையோ மிகமோசமான முறையில் இல்லை என்பதை ஆட்சியாளர் உணர்வர்கள் என்பதற்கு தேவையான நூல் கிடைப்பதில்லை. அப்படிக் கிடைத்தாலும் நெசவாளர்களுக்கு கூலி கொடுப்பதைக் காட்டிலும் நூலைக் கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்பதே லாபகரமானது என்று மில்டர்களுக்கு விலை ஆகி அந்த விதமே செய்து வருகிறார்கள். கைத்தறித் துணிகளின் விலை மிகுந்திருக்கும் காரணத்தினால் அவைகள் அப்படியே தேங்கிக் கிடக்கின்றன. இத்தொழிலில் ஆட்சியாளர் எதுவும் செய்யாமலிருப்பது வருந்தக்கடியது தான்.

முக்கியமான இரும்பாலைக் கவலை ரமல் சர்க்கர் ஒன்றுக்கு உரமாக சதார்த்தி டத்தை விடப் பிரயாசிப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏழு உற்பத்தி இடங்களில் தாராளமாக ஒன்றுக்கு 50 000 தொழிலாளர் உற்பத்தி செய்யப் பிறோம்! இந்தக் கவலைவளவு இதுவரை செலவிடப்பட்டிருக்கிறது? இதன் மூலம் சர்க்காருக்கு லாபமாகிறதா? மாறிவருவதா? என்ற புள்ளிவிவரங்களாட்டுவெட்டுக்களைப் பட்டியல் சர்க்கரிவிக்கவுமட்டுமே லாபகரமாகக் கூடுமே லாபகரமாகக் கூடுமே லாபகரமாகக் கூட